

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Пещера, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, I НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Павлова-
Стоименова

при участието на секретаря Севделина М. Пенчева
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Павлова-Стоименова
Административно наказателно дело № 20215240200192 по описа за 2021
година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ТТ.Е.“ ЕООД, ЕИК 2, село П, ул." Ч.г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, против Наказателно постановление № 13-002702/26.07.2021г. на Директора на Дирекция „И-г“ гр.Пазарджик, с което на основание чл. 414, ал.3 и чл. 416 ал. 5 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 / три хиляди/ лева.

В депозираната жалба се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на НП. Оспорва се материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Твърди се, липсвало описание на нарушението, както и обстоятелства и време на извършване на нарушението. Твърди и че са нарушени разпоредбите на чл. 40, чл.42, чл. 43 и чл. 52 ал. 4, чл. 57 ал.1 т.5 и т.6, чл. 28 от ЗАНН, като и че не бил съставен КП в деня на проверката Твърди, че се касае и за маловажен случай. Иска се неговата отмяна. Ангажират доказателства и претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Т. , поддържат жалбата против издаденото НП..

Ответникът по жалбата, редовно призован, изпраща представител – юрк. М.Ш.. Подробно се поддържа тезата, че НП е правилно и

законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Ангажират доказателства.

Съдът, като съобрази доводите изложени в жалбата и събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, изхожда от надлежна страна /санкционираното лице/. Разгледана по същество същата е основателна.

На жалбоподателя е съставен от Ст. Г. , ст. инспектор в Дирекция "И-т" със седалище Пазарджик АУАН № 13-002702 на дата 29.04.2021г. за това „ТТ.С" ЕООД, с. П, ЕИК 2, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда на 08.02.2021г., около 10:30 часа на обект „В.И", находящ се в к.к. "Ц.Ч", местност „П", УПИ 1-15, 285, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови отношения, а именно сключване на писмен трудов договор с лицето СТ. Д. СТ., ЕГН ***** - „общ работник". СТ. Д. СТ., ЕГН ***** – е установен на дата 08.02.2021г. около 10,30 часа в обекта на контрол . Лицето собствено ръчно попълва и подписва декларация , в която декларира елементи на трудово правоотношение , а именно длъжност- общ работник, почивки в работния ден „12:00 до 13:00 часа", почивни дни „събота и неделя".

Нарушението е извършено на 08.02.2021 г., при извършена проверка, в обекта на контрол „В.И", находящ се в к.к. „Ц.Ч", община Батак, местност „П", УПИ I-15, 285, стопанисван от „ТТ.С" ЕООД, когато лицето е заварено да престира труд - работи на покрив на вилна сграда.

Нарушението е констатирано на 12.02.2021г. при преглед на фирмената документация, изпратена по официална електронна поща на Дирекция „И-т" гр. Пазарджик с вх.№21012856/12.02.2021г., изискана с призовка на осн. чл. 45, ал. 1 от АПК с изх. №21006585/10.02.2021г. по описа на Дирекция „И-т" гр. Пазарджик и при проверка на изискани заверени копия от работодателя с призовка на осн. чл. 45, ал. 1 от АПК с изх. №21019081/07.04.2021г., получени в Дирекция „И-т" гр. Пазарджик с писмо с вх. №21038766/23.04.2021г., До приключване на проверката не е представен писмен трудов договор за лицето СТ. Д. СТ., , за същото е представен граждански договор от 01.02.2021г.

С това „ТТ.С" ЕООД е нарушил: чл.62, ал.1 от Кодекса на труда, във

връзка с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

Актът е съставен на основание чл. 40 ал. 2 от ЗАНН.

Въз основа на Акта е издадено и оспорваното НП, с което на жалбоподателя на основание чл. 414,ал.3 в от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Приет е граждански договор /л.30/ СТ. Д. СТ. от дата 01.02.2021г. с предмет отливане на бетонови основи, армировка , укрепване на ограда и разчистване на терен на обект Ц.Ч. Договорено е възнаграждение в размер на 800 лева. Приет е протокол за приети СМР между дружеството жалбоподател и С.С./ л.41/ относно приемане на горните обекти предмет на гражданския договор.

Приети са Протокол от извършена проверка №ПР 2104880/29.04.2021 за извършена проверка на 08.02.2021г. и на 29.04.2021г. в който се установява, че на 08.02.2021г. при проверка в обект на контрол „В.И“, находящ се в к.к. „Ц.Ч“, община Батак, местност „П“, УПИ I-15, 285, стопанисван от „ТТ.С“ ЕООД, когато лицето СТ. Д. СТ. е заварено да престира труд - работи на покрив на вилна сграда, като жалбоподателя не е уредил отношенията си с него чрез сключване на трудов договор. Този протокол, не е подписан от представител на дружеството жалбоподател, нито е съставен в присъствие на такъв. Проверката на 08.02.2021г. също не е извършена в присъствието на представител на дружеството –жалбоподател.

От приложените писма от ДИТ се установява, че жалбоподателят е бил поканен да се състави АУАН в негово присъствие , но същият не се е явил и поради това е съставен АУАН на основание чл. 40 ал. 2 ЗАНН. Актът е изпратен по пощата и е постъпило възражение от дружеството жалбоподател.

Приеха се по делото Заповед № 3-0058/11.02.2014г на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна И-т“ и Заповед № ЧР-699/19.03.2018г. , от които е видно, че наказващия орган и актосъставителят са компетентни да издадат оспорваното НП и Акта за установяване на административно нарушение.

Приета е по делото декларация по чл. 402 от КТ, в която СТ. Д. СТ. собственоръчно е написал единния граждански номер, че работи във в Тес Екострой на Ц.Ч от един месец ,като общ работник с работно време от 8,00

до 17,00 часа, почивка събота и неделя, и без възнаграждение, нито допълнително .

Разпитаният по делото актосъставител Ст..Г. излага идентични показания като изложеното в АУАН. Пояснява че проверката не е била извършена в присъствие на представител на жалбоподателя, но имало друго лице, което имало трудов договор с него.

Свидетелят Ст. С., депозира показания , че работи при жалбоподателя на граждански договор, носел си инструментите, и си отивал в 17,00 часа защото след това обектът се охранявал. Твърди че началото на работния ден сам си го определял. На въпроса дали има сключен договор с фирмата, е отговорил в подписаната декларация, че има договор.

При съвкупна преценка на събраните по-горе доказателства от фактическа страна Съдът намира, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила поради следното :

На първо място липсва конекситет между НП и АУАН , тъй като в АУАН са изложени фактически обстоятелства, които не само че не са отразени в постановлението, но и същите не се подкрепят от показанията на актосъставителя Ст. Г.. Същата твърди че лицето е декларирано че има почивка в периода от 12.00 до 13,00 часа, за което липсват доказателства, в АУАН са визирани елементи от трудов договор, които липсват в НП.

На следващо място никъде лицето не е посочило, че работи по трудов договор както и че получава трудово възнаграждение. В попълнената от него декларация липсва подобно отбелязване.

На следващо място проверката не е извършена нито в присъствието на представител на жалбоподателя, нито АУАН е съставен в тяхно присъствие. По този начин жалбоподателят е лишен от каквато и да било възможност да се защити и да ангажира доказателства своевременно. В този смисъл е и депозираният от него възражение и последващата кореспонденция.

Предвид на което не би могло да се установи по какъвто и да било категоричен начин, че именно завареното лице е полагало трудова дейност, и то при дружеството жалбоподател. Самата декларация по чл. 402 от КТ не представлява абсолютно доказателство удостоверяваща наличието на трудово

правоотношение. Отделно от това Декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, попълнена и подписана от св. С. , не може да се кредитира като годно доказателство, тъй като същата представлява предварително изготвена бланка, в която са посочени основните елементи от съдържанието на трудовото правоотношение, а не е декларация в свободен текст. По своя характер подписаната от св. С. декларация представлява частен свидетелстващ документ, поради което ако и да представлява допустимо в административното производство доказателство съгласно чл.43 от АПК във вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ, тази декларация не притежава обвързваща материална доказателствена сила и съответно не е достатъчна за доказване при условията на пълно главно доказване на характера на съществуващото към момента на проверката правоотношение между С. и ТТ.Е ЕООД./Решение №100 от 06.01.2021 по адм. д. №2894/2020 на ВАС/. Предвид на което съдът намира, че не се доказва наличието на елементи на трудово правоотношение.

На следващо място основателно е и възражението, че не е изяснена фактическата обстановка от наказващия орган, тъй като се твърди че св. С. е работил по покрив, а самият св. С. заяви че е правел ограда. Нарушен е и чл. 43 ал. 5 от ЗАНН относно връчването на акта за установяване на административно нарушение, тъй като липсват доказателства за негово връчване

Мотивиран от горното настоящия състав счита, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила , водещи не само до невъзможност на жалбоподателя да разбере за какво нарушение е привлечен , но и да ангажира адекватно защитата си.

За пълнота , следва да си отбележи , че неоснователно е възражението на защитата, че не са спазени процесуалните срокове за съставяне на АУАН и НП. Същите са издадени в предвидените за това срокове. Неоснователно е и възражението че акта и НП са издадени от некомпетентни лица предвид събраните по делото писмени доказателства.

Ето защо Съдът счита,че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Наказващият орган следва да бъде осъден да заплати сторените

разноски на жалбоподателя в размер на 400 лева адвокатско възнаграждение , като е направено възражение за прекомерност на исканите разноски, на съгласно разпоредбите на чл. 18 ал. 2 във вр. чл. 7 ал. 2 т. 2 от НМРАВ минималното такова е 440 лева, поради което не е налице прекомерност на адвокатското възнаграждение, дори напротив. Ето защо следва да се присъдят разноски в размер на 400 ,00лева в тежест на наказващия орган.

Воден от горното и на основание чл.63ал.1 ЗАНН Пещерският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 13-002702/26.07.2021г. на Директора на Дирекция „И-т“ гр.Пазарджик, с което на „ТТ.Е." ЕООД, ЕИК 2, село П, ул." Ч.г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, основание чл. 414,ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 / три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА ИА „Главна инспекция на труда“ гр. София, да заплати на „ТТ.Е." ЕООД, ЕИК 2, село П, ул." Ч.г" № 15, представлявано от Г.С. - Управител, разноски в размер на 400,00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____